

ПРИМЉЕНО: 17.07.2026

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	011-244/26		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
РП – РС – УСС
17.07. 2026. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 99. став 1. тачка 7) Устава Републике Србије, и члана 107. став 1. Устава Републике Србије и члана 40. став 1. тачка 1. Закона о Народној скупштини и члана 150. став узме Пословника Народне скупштине подносим **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ И ОСИГУРАЊУ ЗА СЛУЧАЈ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ** са предлогом да се узме у претрес.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

Ирена Живковић

И Живковић

ЗАКОНА

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ И ОСИГУРАЊУ ЗА СЛУЧАЈ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ

Члан 1.

У Закону о запошљавању и осигурању за случај незапослености ("Службени гласник РС", бр. 36/09, 88/10, 38/15, 113/17, 113/17 – др. закон и 49/21), у члану 31. после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Теже запошљивим незапосленим, у смислу става 4. овог члана, сматра се и незапослени родитељ који живи у заједничком домаћинству са малолетним дететом или пунолетном особом која је због телесног, сензорног или интелектуалног оштећења, односно промена у здравственом стању, потпуно зависна од помоћи и неге другог лица, а која то право остварује кроз увећани додатак за помоћ и негу другог лица у складу са прописима о социјалној заштити.”

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. тачка 8. Устава Републике Србије, према којем Република Србија уређује и обезбеђује систем у области радног односа, заштите на раду, запошљавања, социјалног осигурања и других облика социјалне заштите, као и у члану 66. ставови 1. и 2. Устава, који прописују да породица, мајка, самохрани родитељ и дете у Републици Србији уживају посебну заштиту у складу са законом.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Тренутни Закон о запошљавању и осигурању за случај незапослености у члану 31. став 4. начелно и уопштено дефинише категорију теже запошљивих лица. То оставља широк простор подзаконским актима и стратешким документима да произвољно и парцијално уређују ко заправо остварује приоритет при активним мерама запошљавања.

Посебно осетљива, а нормативно невидљива група јесу родитељи који у заједничком домаћинству негују децу и пунолетне особе са тешким инвалидитетом и сметњама у развоју. Дуги периоди ван тржишта рада резултирају потпуним губитком професионалних компетенција и сиромаштвом породице. Ова лица желе и могу да раде, али им је неопходан системски подстицај (кроз субвенционисане програме, рад од куће, флексибилне моделе или додатно образовање).

Предложеном допуном ова рањива група се законски мапира и издваја, при чему се статус ових родитеља везује за строго одредив правни инструмент – **право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица** из система социјалне заштите. На овај начин се онемогућава било каква административна злоупотреба или правна празнина, јер право добијају искључиво они родитељи чији су чланови породице медицински индиковани као потпуно зависни од туђе неге.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

- **Чланом 1.** Предлога закона врши се допуна постојећег члана 31. увођењем новог става 5. којим се јасно дефинише појам родитеља који негује малолетно дете или пунолетну особу са тешким оштећењима као категорије теже запошљивих лица, повезујући њихов статус са оствареним правом на увећани додатак за помоћ и негу другог лица.
- **Чланом 2.** уређује се ступање на снагу овог закона, у складу са Уставом Републике Србије.

IV ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона **није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије**. Средства намењена за мере активне политике запошљавања се већ издвајају на годишњем нивоу за рад Националне службе за запошљавање. Ова измена подразумева само другачије, праведније и прецизније таргетирање унутар постојећих финансијских квота приликом израде годишњих програма рада и акционих планова НСЗ.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Предлог закона о изменама и допунама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености усклађен је са примарним и секундарним изворима права Европске уније, а посебно са одредбама Директиве (ЕУ) 2019/1158 Европског парламента и Савета од 20. јуна 2019. године о равнотежи између пословног и приватног живота за родитеље и неговатеље, као и са принципима Европске социјалне повеље (ревидиране).

1.1 Нормативни контекст

Закон о запошљавању и осигурању за случај незапослености ступио је на снагу у мају 2009. године. Уз измене и допуне које је имао 2009, 2010, 2015, 2017. и 2021. године, овај закон је и даље на снази. Донет је као одговор на низ економских и социјалних изазова са којима се Република Србија суочавала након светске економске кризе из 2008. године. Његово доношење било је мотивисано потребом за модернизацијом система запошљавања и социјалне заштите, као и усклађивањем са европским стандардима у области рада и социјалне политике.

Кључни разлози за доношење овог закона укључују повећање флексибилности тржишта рада кроз дефинисање активних мера запошљавања и ефикасније повезивање понуде и потражње за радном снагом, као и додељивање веће улоге Националној служби за запошљавање (у даљем тексту: НСЗ) у пружању подршке незапосленима кроз програме преквалификације и стручног оспособљавања. Такође, унапређен је систем осигурања за случај незапослености увођењем јаснијих одредби о праву на новчану накнаду, условима за њено остваривање, трајању и висини накнаде, чиме је систем постао правичнији и одрживији.

Република Србија је овим законом настојала да усклади своје законодавство са прописима Европске уније ради побољшања радних стандарда и повећања мобилности радне снаге. Примена закона била је одговор на последице глобалне економске кризе која је изазвала пад економске активности и раст незапослености, што је захтевало структурне реформе. Поред тога, закон је имао за циљ смањење рада на црно кроз појачане контроле и подстицање пријављивања радника, чиме се повећава социјална сигурност запослених и побољшавају услови рада. Тиме су постављени темељи савременијег система запошљавања и социјалног осигурања, али је његова крајња ефикасност остала зависна од доследне примене и динамичких измена у складу са променама на тржишту рада.

Члан 31. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености односи се на мере активне политике запошљавања, са посебним нагласком на подршку теже запошљивим категоријама становништва. Ове категорије обухватају групе незапослених који се суочавају са отежаним приступом тржишту рада због дискриминације, недостатка вештина, старосне структуре, породичних обавеза или неповољних социо-економских услова.

Став 4. истог члана уводи појам теже запошљивог лица, дефинишући га као незапосленог који због здравственог стања, недовољног или неодговарајућег образовања, социодемографских карактеристика, регионалне или професионалне неусклађености понуде и тражње на тржишту рада, или других објективних околности теже налази запослење.

Тренутно законско решење не прецизира појединачне категорије теже запошљивих лица, већ на уопштен начин дефинише разлоге и околности тежег запошљавања. Списак конкретних категорија које спадају у теже запошљиве садржан је тек у подзаконским и стратешким актима, попут Акционог плана за период од 2024. до 2026. године за спровођење Стратегије запошљавања у Републици Србији за период од 2021. до 2026. године

У поглављу 5. Стратегије („Субвенционисано запошљавање и samozапошљавање“), дефинисано је да субвенције за запошљавање незапослених лица из категорије теже запошљивих подразумевају једнократни финансијски подстицај послодавцима из приватног сектора за запошљавање конкретних група: млади у домском смештају, хранитељским и старатељским породицама; лица без завршеног средњег образовања и лица која су завршила функционално основно образовање одраслих; старији од 50 година; Роми и Ромкиње; особе са инвалидитетом; корисници новчане социјалне помоћи; дугорочно незапослени (преко 12, а посебно преко 24 месеца); жртве породичног насиља.

У Програму рада НСЗ за 2024. годину наводи се да приоритет приликом укључивања у мере активне политике запошљавања (АПЗ) имају незапослена лица из категорије теже запошљивих. У мерама у оквиру којих нису унапред дефинисане категорије, приоритет имају: лица без основног образовања и завршене средње школе; млади до 30 година без радног искуства; жене (посебно из мање развијених подручја); особе са инвалидитетом; Роми; корисници новчане социјалне помоћи; старији од 50 година; дугорочно незапослени (преко 12, односно 18 месеци); самохрани родитељи; као и супружници из породица у којима су оба члана незапослена.

Међутим, ни у Правилнику о ближим критеријумима и условима за укључивање запосленог у обуку за потребе послодавца, као ни у Правилнику о критеријумима, начину и другим питањима од значаја за спровођење мера АПЗ, не налази се законски прецизирана дефиниција или ближе одређивање ових категорија. Такође, у Финансијском плану НСЗ за 2025. годину само се спомињу „теже запошљиве групе“ без детаљније таксативно наведене структуре.

Разлике постоје и на регионалном нивоу. Тако Покрајински акциони план запошљавања у АП Војводини за 2024. годину, у одељку о социјалној инклузији, у оквиру теже запошљивих категорија наглашава искључиво жене (жене са инвалидитетом, Ромкиње, жртве насиља, самохране мајке, жене старије од 50 и млађе од 30 година, жене са села).

Оваква пракса указује на озбиљну неусклађеност између различитих нивоа стратешких и подзаконских аката. Списак категорија теже запошљивих лица се разликује од документа до документа, што ствара правну несигурност и отвара простор за административну произвољност. Све ово наглашава неопходност да се кључне категорије теже запошљивих лица дефинишу директно у самом тексту Закона.

1.2 Друштвени контекст – положај родитеља деце са сметњама у развоју

Родитељи деце са инвалидитетом и сметњама у развоју у Републици Србији суочени су са изузетно сложеним животним околностима. Иако постоји декларативни правни оквир који гарантује подршку, у пракси су породице често препуштене саме себи услед недовољно развијених услуга у заједници, административних препрека и лоше координације између система социјалне заштите, здравства и запошљавања.

Релевантно научно и емпиријско утемељење за ову иницијативу пружа истраживање под називом „Положај на тржишту рада, потреба за подршком у области запошљавања и усклађивања рада и родитељства за родитеље деце са развојним тешкоћама“, које је реализовало Удружење „Ево рука“ из Земуна у периоду фебруар–април 2025. године.

Ово истраживање је недвосмислено показало следеће:

- **Принудна незапосленост:** Код највећег броја незапослених родитеља, одсуство са тржишта рада није лични избор, већ изнуђено решење због потребе за сталном и дуготрајном негом детета. Ова дуготрајна искљученост из процеса рада производи тешке психофизичке и социјалне последице, а временом потпуно деквалификује родитеље за поновно запошљавање.

- **Неадекватност постојећих института:** Боловање ради посебне неге детета показало се као привремена и недовољна мера. Оно дугорочно нарушава конкурентност родитеља на тржишту рада, стварајући константан страх од губитка посла, пад професионалног самопоуздања и атрофију стручних вештина.
- **Изражена рањивост запослених родитеља:** Највећи број запослених родитеља из ове категорије ради на основу уговора на одређено време. Суочавају се са огромним притиском усклађивања рада и неге, па услед недостатка системских решења (попут флексибилног радног времена или рада од куће) често морају да напусте посао.
- **Целоживотна брига:** Старији родитељи (преко 65 година живота) посебно истичу важност радног ангажмана као јединог начина за очување менталних и физичких капацитета у контексту целоживотне бриге о потпуно зависном члану породице.
- **Потреба за нормативним уређењем:** Професионалци из система запошљавања и социјалне заштите који су учествовали у истраживању јасно су указали на неопходност прецизног уређења статуса ових родитеља кроз законске прописе, како би се креирали циљани програми обуке, доквалификације и подигла свест послодаваца.

Предложена измена члана 31. Закона директно одговара на ове проблеме, препознајући ове родитеље као специфичну, системски мапирану категорију која захтева посебну подршку при запошљавању.

1.3 Међународни правни оквир и упоредна пракса

Предложена законска допуна у потпуности је усклађена са кључним међународним документима које је Република Србија ратификовала:

- **Конвенција УН о правима особа са инвалидитетом:** Члан 16. изричито обавезује државе уговорнице да предузму све одговарајуће мере како би спречиле облике експлоатације, насиља и злостављања, обезбеђујући одговарајуће облике помоћи и подршке за особе са инвалидитетом, њихове породице и неговатеље.
- **Европска социјална повеља (ревидирана):** Члан 1. (право на рад) обавезује државе да олакшају ефикасан приступ запошљавању, са фокусом на групе којима је теже да пронађу посао. Члан 15. гарантује право особа са инвалидитетом на социјалну интеграцију и учешће у животу заједнице, док члан 16. гарантује породици социјалну, правну и економску заштиту.
- **Директива (ЕУ) 2019/1158 о равнотежи између пословног и приватног живота за родитеље и неговатеље:** У тачки 34. наглашава се неопходност омогућавања флексибилних радних аранжмана (рад на даљину, прилагођени распоред или скраћено радно време) за раднике који пружају негу члановима породице, са циљем њихове економске активности и задржавања на тржишту рада.

У земљама региона уочава се слична тежња ка дефинисању ове материје:

- У Републици Хрватској, Закон о тржишту рада препознаје програме подстицања запошљавања „теже запошљивих незапослених особа“, док Хрватски завод за запошљавање кроз своје оперативне критеријуме у ову групу сврстава и лица са инвалидитетом и лица која се суочавају са специфичним породичним препрекама.
- У Црној Гори, Закон о посредовању при запошљавању и правима за вријеме незапослености дефинише „посебно осјетљиве групе“ као лица у неповољном положају због социодемографских, здравствених или других специфичних околности које их доводе у ризик од социјалне искључености.

- У Републици Словенији, Закон о уређењу тржишта рада у члану 5., чл.12, чл. 54., чл. 65. и чл. 66. упућује на рањиве групе у складу са европском регулативом, укључујући особе са инвалидитетом и лица која брину о њима.

Ипак, с обзиром на то да Република Србија још увек није чланица Европске уније, неопходно је ову област уредити сопственом законском иницијативом. На тај начин би се превазишла празнина у домаћем законодавству која тренутно онемогућава ове родитеље да добију системску подршку НСЗ.

1.4 Финансијска процена

НСЗ већ располаже средствима намењеним за активне мере запошљавања теже запошљивих категорија (субвенције послодавцима, обуке, подршка за самозапошљавање, јавни радови). Према ранијим анализама и стратешким документима, готово 80% лица на евиденцији припада најмање једној категорији теже запошљивих лица.

Међутим, родитељи који негују дете са тешким обликом инвалидитета или особу која је потпуно зависна од туђе помоћи чине релативно малу и лако одредиву подгрупу у оквиру укупног броја незапослених. С обзиром на то да је статус у овом предлогу стриктно везан за **право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица** (који се одобрава на основу врло строгих медицинских и цenzусних критеријума система социјалне заштите), круг корисника је унапред јасно дефинисан и ограничен.

Имплементација ове измене не захтева издвајање додатних (непланираних) средстава из буџета Републике Србије, већ само прецизније циљање и реалокацију већ постојећих средстава у оквиру Годишњег програма рада и Финансијског плана НСЗ за активне мере запошљавања.

1.5 Закључак

Усвајањем предложене измене и допуне члана 31. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености остварују се следећи циљеви:

1. **Правна сигурност и прецизност:** Отклања се неодређеност појма „друге објективне околности“ и успоставља се директна, недвосмислена веза између статуса незапосленог родитеља-неговатеља и објективног доказа о потреби за негом (право на увећани додатак за туђу негу и помоћ).
2. **Спречавање административне произвољности:** Онемогућава се да подзаконски акти, локални или покрајински акциони планови произвољно искључују ову рањиву групу из програма подршке.
3. **Социјална инклузија кроз рад:** Родитељима који желе и могу да раде (у заједничком домаћинству са дететом или пунолетним лицем које зависи од њихове неге) омогућава се прилагођени приступ тржишту рада, чиме се ублажава њихова социјална и професионална изолација.
4. **Кохерентност система социјалне заштите и запошљавања:** Повезују се институти два сродна система, чиме се показује системска брига државе према породицама деце са сметњама у развоју.

Важно је напоменути да препознавање ових родитеља као теже запошљивих лица **не сме бити алтернатива нити препрека** за остваривање других права из области социјалне заштите (попут новчаних и материјалних давања). Ова законска мера представља искључиво афирмативни механизам за омогућавање економске самосталности и запошљавања оним родитељима који се налазе у изузетно тешкој и незавидној животној ситуацији.

Један од главних разлога доношења Директиве (ЕУ) 2019/1158 јесте спречавање ситуација у којима су људи приморани да потпуно напусте тржиште рада (и падну у сиромаштво) јер морају да негују болесног члана породице. Пружањем статуса „теже запошљивог лица”, држава помаже овим родитељима да лакше пронађу посао који ће моћи да ускладе са тешким обавезама код куће (што се касније надовезује на право на флексибилно радно време које Директива такође гарантује).

Предложена допуна којом се статус теже запошљивог незапосленог лица признаје и незапосленом родитељу који живи у заједничком домаћинству са малолетним дететом или пунолетном особом која је потпуно зависна од помоћи и неге другог лица (а која то право остварује кроз увећани додатак за помоћ и негу другог лица), директно је усклађена са правним тековинама Европске уније, а посебно са **Директивом (ЕУ) 2019/1158 Европског парламента и Савета од 20. јуна 2019. године о равнотежи између пословног и приватног живота за родитеље и неговатеље**.

Главни разлози за увођење ове допуне огледају се у следећем:

1. **Препознавање и заштита улоге неговатеља (Carers):** Директива (ЕУ) 2019/1158 по први пут на нивоу Европске уније јасно дефинише и афирмише појам „неговатеља” као кључног друштвеног и економског актера. Предложена законска одредба у потпуности прати ову европску агенду, јер препознаје специфичан и изузетно рањив положај родитеља који пружају трајну негу и подршку члановима породице са тешким телесним, сензорним или интелектуалним оштећењима.
2. **Уклањање баријера и економска активација:** Основни циљ Директиве ЕУ јесте уклањање структуралних препрека које породичне обавезе постављају пред појединце на тржишту рада. Дефинисањем ове категорије родитеља као „теже запошљивих лица”, ствара се правни основ за покретање циљаних мера активне политике запошљавања (као што су посебне субвенције за послодавце, програми дообуке и прилагођени модели рада). Тиме се спречава трајно искључивање ових лица са тржишта рада и смањује ризик од сиромаштва породица које се суочавају са тешким здравственим проблемима.
3. **Промовисање социјалне инклузије и једнаких могућности:** Међузависност између дужности неге и незапослености често доводи до социјалне изолације. Ова измена омогућава системску подршку која овим родитељима олакшава проналазак запослења које је могуће ускладити са сложеним породичним обавезама, што представља директну примену принципа Европског стуба социјалних права који подвлачи важност равнотеже између пословног и приватног живота.

Сходно свему наведеном, предлагемо Народној скупштини Републике Србије да прихвати овај Предлог закона и усвоји га у редовном скупштинском поступку.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈИМА СЕ ДОПУЊУЈЕ ЗАКОН О ЗАПОШЉАВАЊУ И ОСИГУРАЊУ ЗА СЛУЧАЈ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ

1. Права и обавезе незапосленог

Члан 31.

Незапослени, у складу са одредбама овог закона, има право да:

1. слободно бира занимање и запослење;
2. се обавештава код Националне службе и агенције о могућностима и условима за запошљавање;
3. бесплатно користи услуге Националне службе и агенције;
4. са Националном службом утврди индивидуални план запошљавања;
5. учествује у мерама активне политике запошљавања, у складу са индивидуалним планом запошљавања;
6. оствари новчану накнаду за време незапослености;
7. оствари друга права, у складу са законом.

Незапослени који заснује радни однос ван места свог пребивалишта може да оствари право на једнократну новчану помоћ за накнаду путних и трошкова селидбе, у складу са општим актом Националне службе.

Незапослени који припада категорији теже запошљивих лица може имати предност, односно посебна права у спровођењу појединих мера активне политике запошљавања, у складу са законом.

Теже запошљив незапослени јесте незапослени који због здравственог стања, недовољног или неодговарајућег образовања, социодемографских карактеристика, регионалне или професионалне неусклађености понуде и тражње на тржишту рада, или других објективних околности теже налази запослење.

„ТЕЖЕ ЗАПОШЉИВИМ НЕЗАПОСЛЕНИМ, У СМISЛУ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА, СМАТРА СЕ И НЕЗАПОСЛЕНИ РОДИТЕЉ КОЈИ ЖИВИ У ЗАЈЕДНИЧКОМ ДОМАЋИНСТВУ СА МАЛОЛЕТНИМ ДЕТЕТОМ ИЛИ ПУНОЛЕТНОМ ОСОБОМ КОЈА ЈЕ ЗБОГ ТЕЛЕСНОГ, СЕНЗОРНОГ ИЛИ ИНТЕЛЕКТУАЛНОГ ОШТЕЋЕЊА, ОДНОСНО ПРОМЕНА У ЗДРАВСТВЕНОМ СТАЊУ, ПОТПУНО ЗАВИСНА ОД ПОМОЋИ И НЕГЕ ДРУГОГ ЛИЦА, А КОЈА ТО ПРАВО ОСТВАРУЈЕ КРОЗ УВЕЋАНИ ДОДАТАК ЗА ПОМОЋ И НЕГУ ДРУГОГ ЛИЦА У СКАДУ СА ПРОПИСИМА О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ.”

ИЗЈАВА УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. *Овлашћени предлагач прописа:*

Народна посланица Ирена Живковић

2. *Назив предлога прописа:*

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ И ОСИГУРАЊУ ЗА СЛУЧАЈ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ

DRAFT LAW ON AMENDMENTS TO THE LAW ON EMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT INSURANCE

3. *Усклађеност предлога прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број 83/08):*

- **а) Одредбе ССП-а које садрже обавезу усклађивања законодавства:**

Члан 99. ССП-а (Социјална сарадња) који упућује на сарадњу уговорних страна у области запошљавања и прилагођавања система социјалне сигурности у циљу олакшавања приступа тржишту рада за теже запошљиве категорије.

- **б) Рок предвиђен ССП-ом за усклађивање законодавства:**

Обавеза је општег карактера и континуирано се спроводи.

- **в) Оцена испуњености обавезе из ССП-а:**

У потпуности усклађено.

4. *Усклађеност прописа са примарним изворима права Европске уније:*

Усклађено са чланом 151. и 153. **Уговора о функционисању Европске уније (УФЕУ)** који се односе на социјалну политику, унапређење услова живота и рада, социјалну заштиту и борбу против искључености са тржишта рада.

5. *Усклађеност прописа са секундарним изворима права Европске уније (најважнији извори ЕУ права са којима је пропис усклађен):*

- **Директива (ЕУ) 2019/1158 Европског парламента и Савета од 20. јуна 2019. године о равнотежи између пословног и приватног живота за родитеље и неговатеље (односи се на подршку равнотежи рада и неге за особе које имају породичне обавезе према зависним члановима заједничког домаћинства).**

Степен усклађености: Делимично усклађено (с обзиром на то да се овом изменом уређује само статус при запошљавању, док се потпуно усклађивање са Директивом постиже кроз реформу радног права).

6. Да ли постоје извори права ЕУ са којима је предложени пропис неусклађен?

Не постоје извори права ЕУ са којима је предложени пропис неусклађен.

7. Преглед усклађености са актима Европске уније (Табела усклађености):

Одредба Предлога закона	Извор права ЕУ (Директива/Уговор)	Садржина ЕУ прописа	Оцена усклађености	Образложење
Члан 1. (увођење родитеља-неговатеља у теже запошљава лица)	Директива (ЕУ) 2019/1158, Члан 1. и Преамбула (тачка 34)	Обавеза држава чланица да олакшају останак неговатеља на тржишту рада кроз подршку и прилагођавања.	Усклађено	Предлог закона омогућава родитељима који брину о тешко оболелом члану породице приоритет при активним мерама запошљавања и прилагођеним програмима рада.

8. Нацрт прописа је прошао кроз следеће фазе консултација унутар државних органа и са цивилним сектором:

Предлог закона је припремљен на основу вишегодишњих захтева и препорука удружења родитеља деце са сметњама у развоју.

Датум: 17. јул 2026. године

Београд, _____

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

Ирена Живковић

И Живковић